
OTURCZYĆ SIĘ (1) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne (tak w o-)*.

praet [3 *sg m* oturczył się.] \diamond 3 *pl m pers* oturczyli się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stać się Turkiem: *abi fye thego dowyadowaly, ktorzi wyeznie są pothvrczony, wziawfchi od panow ych, one abi wolnie pvfczyly rofkazalyfmi, a ktorzi fye nieothvrczily, thedifmi thich rofkazaly oddawacz LibLeg 10/93; [Tesz za radą Machmetha Jliass, ktory ssie othurczil, on ssedl do czessarza thureczkiego z wielką zalobą na nasz CorfusDocum 1553 nr 85].*

Formacje współrdzenne cf TURCZYĆ.

MŚ